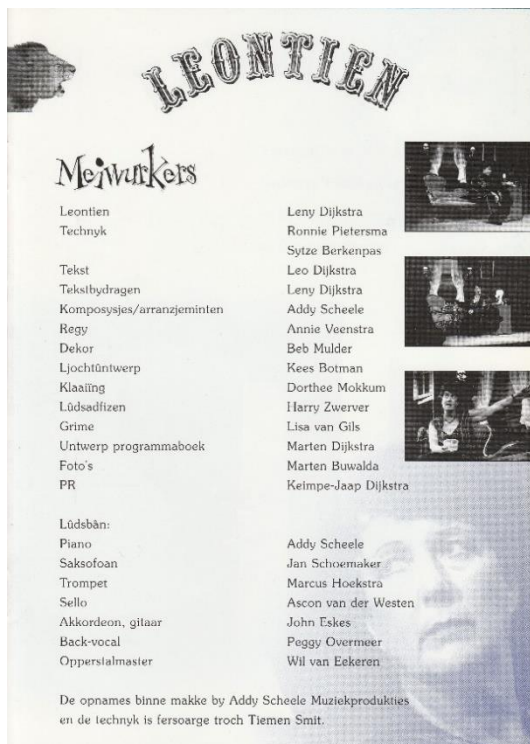

01 Uitverkoren Leo Dijkstra/Addy Scheele 1997

Orkestband

De orkestband voor *Leontien* (toen een cd en nu meestal een track in een laptop, maar we blijven uit gewoonte orkestband zeggen) nam ik helemaal in mijn eigen homestudio op. Inmiddels had ik ruime arrangeerervaring opgedaan voor lp-, cd- en theaterproducties. En soundtracks maken voor audiovisuele producties met muzieksoftware was ook geen onbekend terrein meer voor me. Bovendien kon ik gebruik maken van een stel goeie muzikanten, naar eigen keuze.

De keuze voor een orkestband heeft consequenties. Voor de uitvoerende artiest is een directe wisselwerking met de begeleiders tijdens het optreden niet mogelijk, want een track gaat onverbiddeijk door – wat er ook gebeurt. Dat is op te lossen. Door een intensieve voorbereiding samen met de uitvoerenden kun je met muzieksoftware goede resultaten boeken. Tempowisselingen hoeven geen probleem te zijn, als je de mogelijkheden van tempo- of mastertracks maar weet te benutten en als de artiest genoeg tijd heeft om met de ingeblikte muziek te repeteren. Voordat ik de echte muzikanten opnam, had ik alles al ingespeeld met gesampelde instrumenten in de computer. Deze midi-tracks kon ik aanpassen, qua tempo en toonhoogte, aan de wensen van Leny. Als dat in kunnen en kruiken was, dan nam ik pas de echte

instrumenten op, waardoor alles echter en mooier ging klinken. Tijdrovend, zeker, maar het werkte.

Bij een monoloog-voorstelling als *Leontien* kan een orkest op het toneel storend werken en voor het toneelbeeld biedt de aanpak met orkestband meer mogelijkheden. Een ander voordeel is dat de geluidstechnicus tijdens de voorstelling een goede balans kan maken tussen zang en orkestband, want er komt geen oncontroleerbaar geluid vanaf het podium. Voor de componist en arrangeur ten slotte is een orkestband vrij ideaal, zeker als er budget is om echte musici op te nemen. Je kunt onbelemmerd kleuren, zonder dat je rekening hoeft te houden met de samenstelling van het begeleidende ensemble. Als je in maar twee nummers trompet gebruikt, hoef je je niet af te vragen wat die trompettist in alle andere nummers moet doen. Een probleem waar je geen last van hebt bij multi-instrumentalisten zoals John Eskes of Anke Piersma.